

ΚΟΡΑΛΙΑ ΘΕΟΤΟΚΑ 1935-1976
ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Η Κοραλία, κόρη του Δημητρίου Ανδρειάδη (1896-1970) και της Ελένης Στεφάνου (1905-1993), από την Κωνσταντινούπολη και τον Πόντο (Σαμψούντα) αντίστοιχα, γεννήθηκε στο Νέο Φάληρο στις 5 Μαΐου 1935. Τελείωσε το γυμνάσιο στη Σχολή Χατζιδάκη και σπούδασε στην Πάντειο Σχολή Πολιτικών Επιστημών. Παράλληλα, με τη βοήθεια του πατέρα της, ασχολήθηκε με την εισαγωγή ινδικών ταινιών και ταξίδεψε στην Ινδία αλλά και στην Ευρώπη. Το 1962 πήρε δίπλωμα ξεναγού και εργάστηκε ως ξεναγός για μικρό διάστημα. Το 1963 εκδόθηκε η πρώτη ποιητική της συλλογή με τίτλο *Απόπειρες*, ενώ ποιήματά της είχαν ήδη δημοσιευτεί στο περιοδικό *Νέα Εστία*. Στις 11 Ιουλίου 1966 παντρεύτηκε τον Γιώργο Θεοτοκά, ο οποίος πέθανε λίγους μήνες αργότερα, στις 30 Οκτωβρίου του ίδιου χρόνου. Έκτοτε αφοσιώθηκε στην φροντίδα του εκδιδόμενου και ανέκδοτου έργου του Θεοτοκά. Το 1967 εξέδωσε την δεύτερη συλλογή ποιημάτων της *Σε άλλο φως*, αλλά αρνήθηκε τη διακίνησή της στο εμπόριο λόγω της μεσολάβησης της δικτατορίας. Από την ίδια χρονιά ως το 1974 υπήρξε μέλος της Εταιρείας Μελέτης Ελληνικών Προβλημάτων (Ε.Μ.Ε.Π.). Από το 1969 ως το 1973 παρακολούθησε τη σειρά μαθημάτων ιστορίας της Τέχνης από τον Παντελή Πρεβελάκη, στη Σχολή Καλών Τεχνών. Το 1971 εκδόθηκε η συλλογή της *Η ταυτότητα* και το 1975 η σύνθεση *Το Ποίημα Οι Μεγάλες Διαδικασίες*. Από το 1974 ήταν μέλος της Πανελλήνιας Ένωσης Συμπαράστασης Κυπρίων, προσφέροντας βοήθεια σε κύπριους πρόσφυγες. Το Σάββατο 18 Δεκεμβρίου 1976 αυτοκτόνησε, πέφτοντας από την ταράτσα του σπιτιού της, στην οδό Βασιλίσσης Σοφίας 90, στην Αθήνα.

Έργα

1963, *Απόπειρες*, Φέξης, Αθήνα.

1967, *Σε άλλο φως*, Ίκαρος, Αθήνα.

1971, *Η Ταυτότητα*, Ίκαρος, Αθήνα.

1975, *Οι Μεγάλες Διαδικασίες*, Ίκαρος, Αθήνα.